

3. W wyrobach platynowych na równi z platyną traktuje się iryd i rod. W materiałach dentystycznych na równi ze złotem traktuje się platynę, iryd i rod.

§ 3. Dopuszczalne są następujące odchylenia zawartości metalu szlachetnego poniżej prób ustalonych w § 2:

- 1) dla wyrobów platynowych i palladowych — do 0,010;
- 2) dla wyrobów złotych i srebrnych:
 - a) złożonych z dużych części — do 0,005,
 - b) złożonych z drobnych zlutowanych ze sobą części — do 0,010,
 - c) filigranowych — do 0,020;
- 3) dla materiałów dentystycznych — do 0,002.

§ 4. 1. Łącznie (lutowie), użyte w wyrobach złotych lub srebrnych, powinny być sporządzone z tego samego metalu, z którego wykonane są wyroby, a jego próba powinna być

zgodna z próbą wyrobu, o ile względy techniczne nie wymagają zastosowania łączna o niższej próbie.

2. Przy dokonywaniu napraw wyrobów złotych niedopuszczalne jest użycie łączna o próbie niższej niż 0,333.

§ 5. 1. Wszystkie części składowe wyrobów z metali szlachetnych powinny czynić zadość próbom ustalonym w § 2.

2. W razie konieczności nadania niezbędnej wytrzymałości i sprężystości częściom składowym wyrobów z metali szlachetnych, części te mogą być sporządzone z metalu nie-szlachetnego i powinny być oznaczone zgodnie z art. 17 ustawy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 7 stycznia 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

198

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1962 r.

w sprawie szczegółowych norm szacunkowych dla budynków na wywłaszczanych gruntach.

Na podstawie art. 8 ust. 12 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w rozporządzeniu artykuły oznaczają artykuły ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94).

§ 2. 1. Koszt odtworzenia domu jednorodzinnego, domu mieszkalnego stanowiącego własność spółdzielni mieszkaniowej lub obejmującego nie więcej niż cztery lokale, z których każdy stanowi odrębną własność nieruchomą, a żaden nie zawiera więcej niż 5 izb, oraz innych budowli i urządzeń, za które odszkodowanie powinno w myśl art. 8 ust. 5, 9 i 11 odpowiadać kosztom ich odtworzenia, zmniejszonym stosunkowo do stopnia ich zużycia, oblicza się według cennika Państwowego Zakładu Ubezpieczeń dla szacowania budynków systemem szczegółowym dla celów ubezpieczeniowych. W razie zmiany po wejściu w życie rozporządzenia jednostkowych cen materiałów budowlanych, zmiany te należy odpowiednio uwzględnić przy szacowaniu budynków.

2. Koszt odtworzenia budynku przeznaczonego do wykonywania w nim przemysłu, rzemiosła lub handlu oraz innych części składowych nieruchomości, jeżeli dla tej kategorii budynków i części składowych nieruchomości brak jest cen-

nika, o którym mowa w ust. 1, oblicza się metodą kosztorysową przy zastosowaniu jednostkowych cen materiałów budowlanych oraz miejscowych cen robocizny i transportu.

§ 3. Przeciętny koszt wybudowania domu jednorodzinnego pięcioizbowego, stanowiący podstawę do ustalenia odszkodowania za inny budynek mieszkalny niż określony w art. 8 ust. 9, oblicza się według cen ustalonych dla sprzedaży przez Państwo spółdzielniom mieszkaniowym domów mieszkalnych z ogrzewaniem piecowym o powierzchni użytkowej 110 m².

§ 4. Stopień zużycia budynków, o których mowa w § 2 i § 3, określają biegli na podstawie oględzin i faktycznego stanu budynków.

§ 5. Przepisy rozporządzenia stosuje się do spraw, w których postępowanie wywłaszczeniowe zostało wszczęte po dniu wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrom: Spraw Wewnętrznych, Finansów i Gospodarki Komunalnej.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

199

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 lipca 1962 r.

w sprawie obniżenia stawek wpłat na fundusz gromadzki na niektóre cele miejscowe.

Na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 73 i z 1962 r. Nr 32, poz. 152) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dolną stawkę wpłat na fundusz gromadzki określoną w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o funduszu gromadzkim na niektóre cele miejscowe (Dz. U. z 1958 r. Nr 17, poz. 73 i z 1962 r. Nr 32, poz. 152) obniża się z 2% na 1% przychodowości ustalonej dla celów po-

datku gruntowego za rok poprzedzający rok obowiązku uiszczenia wpłaty.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wymiaru funduszu gromadzkiego na niektóre cele miejscowe za okres od 1963 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz